

Uitspraak Raad van Tucht

Kenmerk RBT:2022:004

klachtnummer 7086.01.08.017.33

uitspraakdatum: 13 september 2022

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

D te **A** (hierna: klaagster)

tegen

N, kantoorhoudend te **B** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Op 21 april 2020 heeft klaagster bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht met bijlagen ingediend tegen beklaagde.

1.2 Beklaagde heeft op 17 mei 2020 een verweerschrift met bijlagen ingediend.

1.3 De op grond van artikel 9 van het Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde en plaatsgevonden mediation heeft niet tot een oplossing geleid.

1.4 Klaagster heeft een conclusie van repliek ingediend met bijlagen. Beklaagde heeft een conclusie van dupliek met bijlagen ingediend. Partijen hebben nadien nadere stukken ingediend.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden te Den Haag op de zitting van de Raad van 21 juni 2022. Daarbij zijn verschenen en gehoord klaagster, alsmede beklaagde bijgestaan door R en G.

1.6 Partijen hebben ter zitting een pleitnota overgelegd en voorgedragen.

1.7 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid, van het RTRB geluidsopnamen gemaakt.

2. Feiten

2.1 Beklaagde is als belastingadviseur werkzaam te B is als lid van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven. Hij verricht zijn werkzaamheden als belastingadviseur bij 'V' vestiging B (hierna:).

2.2 Klaagster, geboren in X, is in 2004 gehuwd met T (hierna: de echtgenoot).

Samen hebben zij twee kinderen gekregen, M en I

2.3 Begin jaren '90 heeft V een praktijk overgenomen van inkomstenbelastingaangifte klanten, waaronder circa 250 (oud-)verkeersvliegers. Eén daarvan was de echtgenoot van klaagster. De werkzaamheden van V voor de echtgenoot bestonden uit het jaarlijks doen van de aangifte inkomstenbelasting (IB).

2.4 In 2008 is de echtgenoot met pensioen gegaan. Hij was toen 56 jaar oud.

2.5 In 2010 is het gezin van D geëmigreerd naar X.

2.6 Met dagtekening 25 juli 2014 (IB 2011), 15 augustus 2014 (IB 2012) en 1 oktober 2014 (IB 2013) werden aan de echtgenoot definitieve aanslagen 18 opgelegd.

2.7 Bij brief van 12 januari 2015 heeft beklagde namens de echtgenoot een "verzoek vrijstelling inhouding loonbelasting/premie volksverzekeringen" ingediend bij de Belastingdienst, kantoor buitenland te Heerlen. De Belastingdienst heeft daarop bij brieven met dagtekening 11 maart 2015 en 8 april 2015, gericht aan de echtgenoot met adres in X, gereageerd. Klaagster heeft deze brieven op 25 augustus 2015 doorgemailed aan beklagde.

2.8 Op 1 maart 2015 is de echtgenoot van klaagster overleden

2.9 Op 2 juli 2015 is klaagster met de twee kinderen naar Nederland geremigreerd.

2.10 Met dagtekening 23 oktober 2015 werd de definitieve aanslag 18 2014 van de echtgenoot vastgesteld.

2.11 Beklaagde heeft naast de aangiften 18 ook de aangifte erfbelasting voor klaagster en de kinderen opgesteld.

2.12 Op 26 januari 2017 heeft klaagster de relatie met V opgezegd.

2.13 Met dagtekening 2 mei 2017, door V ontvangen op 3 mei 2017, is door klaagster een klacht ingediend bij V. Daarin schrijft klaagster - voor zover hier van belang - onder meer:

"I would like to file a complaint against N.

(...)

My complaints are:

1. This week I have received letter from the tax department that they are missing my: inkomstenverklaring for 2015

2. Because of that ! lost allowances for Kindgebonden budget for the whole 2015 and this is irreversible.

3. He calculated the inheritance tax for the children wrong and had to recalculate it

4. 1 had to pay for the recalculations

5. He advised my cancer sick husband to don't pay social security tax, without explaining the consequences. Because of that nor me neither the children are getting Anw allowances.

(...)"

2.14 Klaagster heeft op 12 november 2019 op de voet van artikel 9.6 van de Wet 18 verzocht om ambtshalve vermindering van de aan haar echtgenoot opgelegde aanslagen 18 2011, 18 2012, 18 2013 en 18 2014. Klaagster schrijft in haar verzoek- c.q. bezwaarschriften onder meer:

"Mijn echtgenoot is op 1 maart 2015 overleden. Wij hadden in de tijd een belastingadviseur die voor ons de belastingaangifte heeft gedaan. Ik ben pas laat erachter gekomen dat er veel fouten gemaakt zijn, waardoor ik mijn verzoek ook pas laat bij u indien."

2.15 De verzoeken met betrekking tot de jaren 2011 en 2012 zijn afgewezen omdat de verzoeken buiten de vijfjaarstermijn voor ambtshalve herziening werden ingediend. Bij beschikkingen van 5 april 2019 (IB 2013) en 13 december 2019 (IB 2014) werden de verzoeken voor de jaren 2013 en 2014 wel gehonoreerd.

2.16 Het tegen (uitspraak op bezwaar tegen) de afwijzende beschikking voor de jaren 2011 en 2012 door klaagster ingestelde beroep werd door de Rechtbank U bij uitspraak van 4 september 2020 ongegrond verklaard. Het beroep van klaagster op de Minister van Financiën om toepassing van de hardheidsclausule voor die jaren werd bij brief van 27 november 2020 afgewezen.

3. De klacht en conclusies van klaagster en beklagde

3.1 Klaagster verwijt beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

handelen in strijd met artikel 1.1. van het Reglement Beroepsuitoefening (RBU), doordat beklagde:

a. in 2016 heeft nagelaten de van de X belastingdienst ontvangen inkomensverklaring over 2015 - benodigd voor toepassing van de regeling 'kwalificerende buitenlands belastingplichtige' - aan de Nederlandse belastingdienst toe te zenden;

b. de aangifte erfbelasting voor de kinderen verkeerd heeft opgesteld, doordat daarin voor het wezenpensioen ten onrechte geen vrijstelling werd geclaimd, als gevolg waarvan een te hoge aanslag erfbelasting werd opgelegd, voor de betaling waarvan klaagster een perceel grond in X heeft moeten verkopen;

c. niet heeft geadviseerd om na emigratie, in Nederland verzekerd te blijven voor de volksverzekeringen, waardoor klaagster nu geen recht heeft op een ANW-uitkering; dit terwijl beklagde ten tijde van zijn advisering al wist dat de echtgenoot van klaagster ernstig ziek was;

d. heeft geadviseerd om na emigratie te kiezen voor Nederlandse binnenlandse belastingplicht (jaren tot en met 2014) waardoor in die jaren te veel inkomstenbelasting is betaald; klaagster heeft zelf door indiening van bezwaar- en verzoekschriften de aanslagen 18 2013 en 18 2014 verminderd gekregen,

maar voor de aanslagen voor de jaren 2011 en 2012 was de termijn voor ambtshalve herziening reeds verstreken;

e. documenten (getuigschriften) uit X waaruit het fiscaal ingezetenschap van de echtgenoot in X bleek, en welke hem begin april 2011 door de echtgenoot waren toegezonden, niet aan de Nederlandse belastingdienst heeft doorgezonden;

f. met de brieven van de Nederlandse belastingdienst van 11 maart 2015 en 8 april 2015, welke hem door klaagster waren toegezonden, niets heeft gedaan.

3.2 Beklaagde stelt primair dat de klacht in al haar onderdelen niet-ontvankelijk dient te worden verklaard. Klaagster is geen cliënt van beklaagde en is dat ook nimmer geweest. Bovendien is de klacht te laat, te weten méér dan één jaar nadat klaagster bekend is geworden met het vermeende klachtwaardige handelen ingediend. Beklaagde wijst in dat verband onder meer op de brief van klaagster van 3 mei 2017. Voor zover de klacht betrekking heeft op handelingen die reeds meer dan vijf jaar voor de datum van indiening van de klacht hebben plaatsgevonden, is de klacht ook op die grond niet-ontvankelijk, aldus beklaagde. Subsidiair stelt beklaagde dat de klacht op alle onderdelen ongegrond is.

3.3 Klaagster concludeert tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

3.4 Beklaagde concludeert primair tot niet-ontvankelijkheid van de klachten en subsidiair tot ongegrondverklaring van de klachten.

4. Ontvankelijkheid en beoordeling van de klachten

4.1 Artikel 6, tweede lid van het RTRB luidt, voor zover hier van belang:

"Een klacht kan worden ingediend door:

a. een direct belanghebbende
(...)"

4.2 Aan de stelling van beklaagde ligt kennelijk ten grondslag, de opvatting dat slechts (voormalig) cliënten van een RB-lid als 'direct belanghebbende' in de zin van artikel 6, tweede lid, letter a van het Reglement kunnen worden aangemerkt. Dit is echter, zoals de Raad eerder heeft geoordeeld, niet juist (vgl. Uitspraak RvT van 1 juni 2021, RBT:2021:008).

4.3 Gezien de aard van de naar voren gebrachte klachten en de tussen klaagster en beklaagde bestaande verhouding dient klaagster als 'direct belanghebbende' te worden aangemerkt. Verder heeft beklaagde na het overlijden van de ex-echtgenoot van klaagster ook werkzaamheden voor klaagster verricht zodat klaagster ook uit dien hoofde als 'direct belanghebbende' is aan te merken.

4.4 Artikel 6, vierde lid van het RTRB luidt:

Een klacht die wordt ingediend na verloop van een jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard. Een klacht wordt steeds niet-ontvankelijk verklaard indien meer dan vijf jaren na dat handelen of nalaten zijn verstreken.

4.5 Voor zover hier van belang heeft de Raad van Beroep van de Vereniging bij uitspraak van 24 maart 2021, nr. B303-2019, over de toepassing van artikel 6, vierde lid, van het Reglement geoordeeld:

"6.20. Anders dan de Raad van Tucht heeft geoordeeld, geeft artikel 6.4 van het Reglement Tuchtrechtspraak (...) niet de mogelijkheid af te wijken van een niet-ontvankelijkheid ten aanzien van een klacht waarvan de klager meer dan een jaar op de hoogte was."

4.6 De in artikel 6, vierde lid van het RTRB bedoelde termijn van één jaar neemt echter eerst een aanvang op de dag ná de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs heeft kunnen kennisnemen van het gestelde klachtwaardig handelen. Als eerste dag van de termijn van één jaar heeft naar het oordeel van de Raad dan ook te gelden de dag ná de dag waarop de klager zich bewust is geworden of redelijkerwijs bewust moest zijn geworden van het mogelijk 'klachtwaardige' aspect van het handelen van het lid. De eventuele kennis van een gemachtigde van de klager dient in dit verband aan de klager te worden toegerekend (vgl Raad van Tucht, 22 februari 2021, RBT:2021:002). De in artikel 6, vierde lid van het RTRB bedoelde termijn van vijf jaar is echter blijkens de duidelijke tekst, een absolute termijn.

4.7 De klacht van klaagster is op 21 april 2020 door de Raad op elektronische wijze ontvangen. Beklaagde stelt dat de gedragingen van beklagde waarover wordt geklaagd hebben plaatsgevonden vóór 21 april 2019, dan wel vóór 21 april 2015, derhalve meer dan één jaar respectievelijk meer dan vijf jaar vóór ontvangst van de klacht door de Raad, zodat klaagster niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in haar klachten.

4.8 Met betrekking tot de in klachtonderdelen 3.1.a, 3.1.b en 3.1.c vermelde klachten staat naar het oordeel van de Raad vast dat de daarin aan de orde gestelde handelingen niet alleen meer dan één jaar voor het indienen van de klacht door klaagster hebben plaatsgevonden, maar ook dat klaagster ten tijde van het indienen van de klacht al meer dan één jaar bekend was met het mogelijk klachtwaardig aspect van die (gestelde) handelingen. De Raad wijst daarbij op de door klaagster op 2 mei 2017 aan V gezonden schriftelijk klacht (2.13). De klacht is op deze onderdelen niet-ontvankelijk.

4.9 Ten aanzien van klachtonderdeel 3.1.d. overweegt de Raad als volgt. De door klaagster gestelde advisering van haar echtgenoot door beklagde, bij de keuze voor binnenlandse belastingplicht voor de jaren 2011, 2012 en 2013 moet - gezien de dagtekening van de betreffende IB-aanslagen (2.6) - meer dan vijf jaar voor de indiening van de klacht hebben plaatsgevonden. Voor al de jaren 2011 tot en met 2014 acht de Raad het bovendien aannemelijk dat klaagster ten tijde van het indienen van de klacht op 21 april 2020, reeds meer dan één jaar bekend was met het gestelde klachtwaardig handelen van beklagde. De Raad wijst in dat verband op het bezwaar- c.q. verzoekschrift van klaagster van 12 november 2019, waarin zij reeds toen aangaf van oordeel te zijn dat bij het doen van de betreffende aangiften fouten waren gemaakt (2.14). Ook dit klachtonderdeel is derhalve niet-ontvankelijk.

4.10 De onder 3.1.e vermelde klacht heeft betrekking op een niet-handelen (nalaten). Naar het oordeel van de Raad dient, in aanmerking genomen de toezending van de getuigschriften door de echtgenoot aan beklagde in 2011, dat gestelde niet-handelen in het kader van de toepassing van artikel 6, vierde lid, van het RTRB te worden gesitueerd in een periode, meer dan vijf jaar voor het indienen van de klacht.

4.11 De Raad acht de onder 3.1.f vermelde klacht wel ontvankelijk. Klaagster heeft onweersproken gesteld dat zij de betreffende brieven van de belastingdienst op 25 augustus 2015, derhalve binnen vijf jaar voor het indienen van de klacht, aan beklaagde heeft verzonden. De blote stelling van beklaagde dat klaagster ten tijde van het indienen van de klacht reeds meer dan één jaar ermee bekend was dat beklaagde die brieven niet had beantwoord, is onvoldoende om tot niet-ontvankelijkheid van dit klachtonderdeel te oordelen. Het klachtonderdeel is echter naar het oordeel van de Raad ongegrond. De brieven van de belastingdienst zijn geschreven naar aanleiding van een verzoek om vrijstelling van inhouding loonbelasting/premie volksverzekeringen voor de echtgenoot van klaagster. Deze was echter op het moment dat beklaagde de doorgezonden brieven ontving (2.7) reeds overleden (2.8), zodat dit verzoek zinledig was geworden.

4.12 Voor zover klaagster in haar pleitnotitie naast bovenvermelde klachten nadere klachten heeft geformuleerd, acht de Raad die klachten tardief, en laat die buiten behandeling.

Slotsom

De klachten zijn niet-ontvankelijk, met uitzondering van klachtonderdeel 3.1.f dat ongegrond is.

4. Kosten van de procedure

Nu de klacht gedeeltelijk niet-ontvankelijk is en gedeeltelijk ongegrond, dienen de kosten van deze procedure voor rekening van klager te komen. Op grond van artikel 14, zesde lid van het Reglement worden de kosten vastgesteld op € 200. De Raad verstaat dat deze kosten zullen worden verrekend met het door klaagster gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200].

5. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klachten onder 3.1.a tot en met 3.1.e niet-ontvankelijk;
- verklaart de klacht onder 3.1.f ongegrond;
- veroordeelt klaagster in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 200 en bepaalt dat dit bedrag zal worden verrekend met het bedrag van de door klaagster gestorte waarborgsom van € 200.

Deze uitspraak is gedaan door mr.dr.s. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, P.T. van Veen RA RB en mr.dr.s. C.J. van Zijp RB, in tegenwoordigheid van C. Schimmel-Eling.

De voorzitter,

(M.G.J.M. van Kempen)

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagster en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klagster, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.